

Til lovforslag nr. L 93. Betænkning afgivet af Det Enerkipolitiske Udvalg den 11. december 1991

Betænkning

over

Forslag til lov om statstilskud til energibesparelser i erhvervsvirksomheder

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret* og bemærker følgende:

Vedrørende notifikationen for EF-Kommissionen af lovforslaget henstiller flertallet til regeringen, at det gøres klart, at der med denne lov i det store og hele er tale om en genoptagelse af en tidligere støtteordning til energibesparelser i erhvervsvirksomheder.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og henviser i øvrigt til sin udtalelse i udvalgets betænkning over lovforslag nr. L 92 (forslag til lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug).

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og bemærker i den anledning følgende:

Hele udgangspunktet for indførelsen af en CO₂-afgift er at dømme efter bemærkningerne fra forslagsstillerne (S, SF og RV) et ønske om at få reduceret den samlede produktion af CO₂ her i landet. Formålet med en sådan reduktion

skal være at reducere den såkaldte drivhuseffekt. Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at denne teori ikke er korrekt. Flere og flere af de mest respekterede forskere og videnskabsmænd udtaler tvivl om drivhuseffektens rigtighed, og, i fald den er rigtig, hvor hurtigt den opstår. Senest har f.eks. professor i meteorologi Aksel Wiin i en Midtpunktartikel i Jyllands-Posten den 20. august 1991 gjort opmærksom på, at der i forhold til alle målinger ikke er tegn på en drivhuseffekt, tværtimod. De seneste 30 år er Danmark blevet 0,3 grader koldere. Det eneste sted, hvor der er tegn på drivhuseffekt, er i 5 km's højde over jordoverfladen. Men som professoren skriver: Det er jo ikke dér, vi bor.

Der er en urimelig tendens til, at blot fordi moderne måleinstrumenter og -metoder kan registrere marginale udsving, så bruges det som dokumentation. Hvis meteorologer skal udtale sig om vejret, så bruger de registreringer over kort tid. Men skal de udtale sig om klimaet, skal der 30 års målinger til. Drivhuseffektdisciplene har ikke haft teknisk mulighed for at foretage målinger i ret lang tid, eftersom det tekniske udstyr er af nyere dato. Alligevel tillader man sig uvidenskabeligt at drage hastige konklusioner på baggrund af det spinkle kilde-materiale.

Tilhængerne af drivhuseffektteorien vælger totalt at se bort fra det faktum, at mange ikke-menneskeskabte hændelser giver mange flere

-LF0

CO₂-problemer, end vi nogen sinde kan præstere. F.eks. vil vulkanudbrud og solstormeaktivitet give CO₂-variationer, der er ekstreme sammenlignet med menneskelig aktivitet. Drivhusfolket vælger helt at se bort fra, at Jorden har en genial termostat i form af cirkulation mellem vand, skyer og nedbør.

Når drivhusfanatikerne »glemmer« de mange forbehold, skyldes det givet, at deres mål er et ganske andet end bekymring for Jordens fremtid. Hvis de virkelig ville begrænse CO₂-emissionen, måtte de ubetinget støtte nuklear energi, der uden forurening skaber billig elektricitet, men det gør de som bekendt ikke. Det udtalte formål med drivhusspøgelset er at bremse menneskets udvikling, at lave nulvækstsamfund. Det er de samme folk, der i 1968 sang »Flower-power« og siden spiste mikro-makro-mad. Så skulle det være kommunisme, så var de imod a-kraft, så kæmpede de for fred, og nu er det drivhuseffekten, der er in for 68'erne.

Forslagsbuketten fra Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre har så den yderligere dimension, at man ønsker at opkræve nogle flere skatter fra befolkningen. Alle erkender, at man ikke kan dreje indkomstkatteskruen længere rundt, hvorfor man opfinder andre skatter og afgifter til finansiering af den fortsat stigende offentlige sektor.

Fremskridtspartiet må ud fra alle forhold tolt afvise en CO₂-afgift og kan kun appellere til alle andre om at gøre det samme. I den for-

bindelse er det forstemmende at se, hvorledes Venstre og Det Konservative Folkeparti godt vil have CO₂-afgift, hvis bare de andre EF-lande er lige så dumme. Det er en antierhvervs politik langt ud over det rimelige.

Dette lovforslag er så en udløber af CO₂-forslaget. I dette lovforslag vil de tre desperadopartier så med mild hånd dele tilskud ud til dem, der opfører sig »rigtigt«. En sådan totalitær samfundsdirigering kan man kun tage afstand fra. Tilskud virker som narkotika. Modtagerne bliver mere og mere afhængige og vil dag for dag blive svagere og svagere. Desperadopartierne vil så på bedste pushervis uddele tilskud alt efter, hvor meget modtagerne vil betale i form af fornuftig adfærd.

Fremskridtspartiet håber, at alle virksomheder vil vende sig imod CO₂-afgiften og nægte at betale den absurde afgift.

Fremskridtspartiet håber, at CO₂-afgiften bliver underkendt af EF.

Fremskridtspartiet håber med andre ord, at der bliver gjort alt praktisk muligt for at forhindre denne nye afgiftsvirus i at brede sig i det i forvejen afkræftede danske samfundslægemme.

Fremskridtspartiet skal med ovenstående argumenter afvise dette lovforslag.

Et tredje mindretal (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 2. behandling.

Henning Gjellerod (S) Martin Glerup (S) Karen Jespersen (S) Tove Lindbo Larsen (S)

Helge Mortensen (S) Poul Nielson (S) nfmd. Ingrid Rasmussen (S) Riishøj (SF) fmd.

Duetoft (CD) Flemming Hansen (KF) Per Tørsbøl (KF) Aagaard (KF)

Peter Hansen-Nord (V) Filt Jensen (V) Kim Behnke (FP) Bilgrav-Nielsen (RV)

Inger Stilling Pedersen (KRF)